ISSN ***2413-5593 (Print); ISSN 2663-6530 (On-line)***
2026. № 50 : 18-25
Social Sciences. *Arts and Humanities*
PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine
http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics

УДК 811.133.1'35

Стаття надійшла до редакції [Article received] – 29.06.2026 р.
Перевірено на плагіат [Checked for plagiarism] – 02.07.2026 р.
Оригінальність тексту [The originality of the text] – 97,1 %
Прорецензовано [Peer-reviewed] – 20.07.2026 р.
Рекомендовано до друку [Recommended for publication] – 29.08.2026 р.
http://doi.org//10.17721/2663-6530.2026.50.18-25

ФУНКЦІОНАЛЬНО-ІЄРАРХІЧНА МОДЕЛЬ ПРИНЦИПІВ СУЧАСНОЇ ФРАНЦУЗЬКОЇ ОРФОГРАФІЇ

Лариса Вікторівна Сидельникова *(м. Київ, Україна)*

https://orcid.org/0000-0001-7975-7935
larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua

доктор філологічних наук, професор,
професор кафедри італійської і французької філології та перекладу
Київський національний лінгвістичний університет
(Міністерство освіти і науки України)
03680, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 73

У статті систематизовано принципи сучасної французької орфографії та запропоновано їх функціонально-ієрархічну інтерпретацію. Показано, що фонографічне кодування становить базовий рівень письма, тоді як морфографічні, синтаксичні та логографічно-диференційні засоби компенсують його недостатність, передаючи граматичну, словотвірну й лексико-семантичну інформацію. Історико-етимологічний компонент розглянуто як стабілізаційний шар, частина елементів якого функціонально переосмислюється. На матеріалі сучасних досліджень і нормативних прикладів доведено, що глибина французької орфографії є наслідком взаємодії кількох типів графічної інформації, а не сукупністю ізольованих винятків.

Ключові слова*: французька орфографія, графема, фонографічний принцип, семіографія, морфографія, лограма, синтаксичний маркер, орфографічна глибина.*

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])
A Functional-Hierarchical Model of the Principles of Modern French Orthography (in Ukrainian) **[Funktsionalno-iierarkhichna model pryntsypiv suchasnoi frantsuzkoi orfohrafii]**
© ***Sydelnykova L. V. [Sydelnykova L. V.]***, larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua

ISSN *2413-5593 (Print); ISSN 2663-6530 (On-line)*
2026. № 50 (УДК 81) : 18-25
ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна
http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics

A FUNCTIONAL-HIERARCHICAL MODEL OF THE PRINCIPLES OF MODERN FRENCH ORTHOGRAPHY

Larysa V. Sydelnykova *(Kyiv, Ukraine)*

https://orcid.org/0000-0001-7975-7935
larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua

DSc (Philology), Professor,
Profesor of the Department of Italian and French Philology and Translation
Kyiv National Linguistic University
(Ministry of Education and Science of Ukraine)
73, Velyka Vasylkivska Street, Kyiv, 03680

The article develops a functional account of the principles that organize modern French orthography. The study is based on peer-reviewed Ukrainian- and English-language research published between 2020 and 2025 and on a separate set of normative sources used only for illustrative spellings. Rather than treating French spelling as a collection of irregular correspondences, the analysis distinguishes several interacting layers of graphic information. Phonographic encoding provides the basic relation between spoken and written forms, but its limited consistency is compensated for by semiographic mechanisms. Morphographic and syntactic spellings preserve lexical families and grammatical relations even when the relevant graphemes are silent, while logographic and differential spellings distinguish homophonous units and support rapid lexical identification. The historical-etymological component is interpreted as a stabilizing layer whose elements may remain diachronic residues or acquire new morphological and differentiating functions. Evidence from recent studies of French spelling acquisition supports this multi-level architecture: phonological, lexical-orthographic and morphological error patterns develop differently, and silent agreement markers require information that cannot be recovered from pronunciation alone. The article proposes a functional hierarchy in which no principle operates in isolation; their priorities shift according to the linguistic task. The resulting model explains orthographic depth as an emergent property of simultaneous phonological, morphological, syntactic, lexical-semantic and historical coding and clarifies the systemic character of contemporary French spelling.

Keywords: *French orthography, grapheme, phonographic principle, semiography, morphography, logogram, syntactic marker, orthographic depth.*

Вступ. Французька орфографія належить до систем, у яких зв’язок між звучанням і написанням не може бути описаний лише через однозначні фонемно-графемні відповідності. Її складність особливо помітна під час переходу від усної форми до письмової: один звук може мати кілька графічних реалізацій, а частина літер не одержує безпосереднього фонетичного вираження. Водночас така «надлишковість» не є випадковою. Сучасні дослідження показують, що письмова форма французького слова регулярно кодує інформацію про морфемну будову, синтаксичні зв’язки та лексичну ідентичність, тобто орфографія функціонує як багаторівнева система [Bressoux et al., 2024, с. 615–617; Joye et al., 2022, с. 3456–3458; Mussar et al., 2020, с. 1–3].

Актуальність дослідження зумовлена тим, що опис французької орфографії через перелік окремих правил і винятків не пояснює, чому непрозорі для вимови елементи зберігаються в системі та які функції вони виконують. Показовим є письмове маркування числа: у словосполученні *les grands chats noirs* та у формі присудка *mangent* графеми множини значною мірою не відтворюються у вимові, проте систематично виражають синтаксичні зв'язки [Klasen et al., 2024, с. 129–131; Weth, 2020, с. 1–2]. Отже, критерій фонетичної економії не може бути єдиним мірилом упорядкованості французького письма.

Мета статті – встановити систему основних принципів сучасної французької орфографії, визначити їх функції та описати механізми взаємодії в межах однієї графічної системи. **Об'єктом** дослідження є сучасна французька орфографія як кодифікована форма письма; **предметом** – функціональні відношення між фонографічним, морфографічним, синтаксичним, логографічно-диференційним та історико-етимологічним компонентами. **Наукова новизна** полягає у запропонованій функціонально-ієрархічній моделі, де орфографічні принципи розглянуто не як взаємовиключні способи написання, а як шари кодування, здатні одночасно діяти в межах однієї графічної форми.

Матеріал дослідження становлять рецензовані статі, відібрані за тематичною релевантністю. Ілюстративні написання взято з нормативних ресурсів Французької академії та Office québécois de la langue française. Застосовано метод системно-функціонального аналізу, описовий метод, зіставлення графічних функцій, елементи компонентного аналізу та аналітичний синтез результатів сучасних психолінгвістичних досліджень.

Огляд наукової літератури. Україномовний сегмент сучасних досліджень французького письма послідовно розвиває уявлення про його багаторівневу організацію. У наших попередніх дослідженнях, аналізуючи графічний етимологізм, було підкреслено варіативність фонограмного, морфограмного та ідеовізуального, або логограмного, способів графічної передачі інформації [Сидельникова, 2022, с. 105–113]. У праці, присвяченій морфографії, було показано, що французька писемна традиція історично рухалася не до повного фонетизму, а до розширення засобів, які відображають граматичну й словотвірну структуру [Сидельникова, 2022, с. 45–53]. Ця теза уточнюється через поняття семіографії: логограми розглядаються як одиниці, здатні диференціювати омонімічні або омофонні написання й тим самим передавати значення без прямої опори на звучання [Сидельникова, 2025, с. 107–113].

Англомовна література переважно досліджує функціонування французького письма через оволодіння орфографією. Це методологічно важливо, оскільки помилки й траєкторії засвоєння виявляють, яку саме інформацію має відновити той, хто пише. М.-Л. Босс, К. Бріссо та Е. Ле Лев'є у лонгітюдному дослідженні показали, що лексична й граматична орфографічна компетентність розвиваються взаємопов'язано, але не тотожно [Bosse et al., 2021, с. 224–249]. Н. Джой та співавтори, застосувавши класифікацію POMAS-FR, виявили різні траєкторії фонологічних, орфографічних і

© ***Sydelnykova L. V. [Sydelnykova L. V.]***, larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua

морфологічних помилок, причому для французького письма морфологічне знання має особливо значну вагу [Joye et al., 2022, с. 3456–3470].

Окремий напрям становлять дослідження синтаксичного письма. К. Вет пропонує розрізняти морфологічні й синтаксичні маркери, коли графічний елемент кодує відношення, що виходить за межі окремого слова [Weth, 2020, с. 1–3]. У французькій мові це особливо помітно в узгодженні множини: *-s* у іменниках і прикметниках та *-ent* у дієсловах систематично передають синтаксичні ознаки, хоча зазвичай не мають прямої фонетичної опори. Л. Класен та співавтори підтверджують складність таких написань на матеріалі французької як другої мови [Klasen et al., 2024, с. 129–145], а К. Вет та співавтори у тренувальному дослідженні показують, що робота із синтаксичною структурою покращує оволодіння відповідними графічними маркерами [Weth et al., 2024, с. 189–217].

Основний зміст. Вихідною для системного опису є теза про двоплановість французького письма. На одному полюсі перебуває фонографія – передача одиниць звучання графічними засобами; на другому – семіографія, тобто графічне кодування мовної інформації, яка не виводиться безпосередньо зі звукової форми [Сидельникова, 2022, с. 105–107; Сидельникова, 2025, с. 107–109]. Таке протиставлення не означає, що кожне написання належить тільки до одного класу. Навпаки, сучасна французька орфографія функціонує завдяки накладанню цих планів.

Фонографічний принцип є базовим, оскільки алфавітне письмо зберігає зв’язок між послідовністю фонем і послідовністю графем. Проте у французькій цей зв’язок асиметричний: читання часто передбачуваніше за написання, а одна фонема може мати кілька графічних відповідників. Р. Муссар та співавтори наводять показовий приклад носового голосного /ɛ̃/, який реалізується різними написаннями, зокрема *in* у *lapin*, *ain* у *main*, *aim* у *faim*, *ein* у *peinture* [Mussar et al., 2020, с. 1–2]. Отже, фонографічний принцип визначає каркас слова, але не завжди достатній для вибору конкретної орфограми.

У цьому місці виявляється морфографічний принцип. Його функція полягає у збереженні графічної впізнаваності морфеми та зв’язків усередині словотвірного гнізда. Написання *chant* містить кінцеве *t*, яке в ізольованій вимові слова не має фонетичного еквівалента, але з’являється у звучанні похідного *chanteur*. Для того, хто пише, правильний вибір графеми може тому спиратися не на акустичний образ *chant*, а на морфологічну парадигму [Mussar et al., 2020, с. 1–3]. Історичні дані показують поступове розширення морфографічних засобів у французькому письмі [Сидельникова, 2022, с. 49–53].

Морфографічна функція не обмежується словотвором. У граматичній орфографії французька мова широко використовує графеми, які сигналізують число, особу, рід або тип форми без обов’язкової фонетичної реалізації. Саме тому доцільно виділити синтаксичний підрівень семіографічного принципу. У словосполученні *les grands chats noirs* множина графічно дублюється на кількох компонентах, а у присудку *mangent* закінчення *-ent* позначає третю особу множини; значна частина цих маркерів не

© ***Сидельникова Л. В. [Sydelnykova L. V.]***, *larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua*

відтворюється у звуковій формі [Weth, 2020, с. 1–3; Weth et al., 2024, с. 189–192]. Такі елементи є «надлишковими» лише з погляду фонетики, але не з погляду синтаксису.

Логографічно-диференційний принцип письма виконує іншу функцію – розрізняє графічні одиниці, які збігаються або зближуються у вимові, але мають різне лексичне чи граматичне значення у певних писемних орфографічних системах мов. У наших попередніх роботах ми трактували логограми як одиниці семіографічної системи, що забезпечують ідентифікацію слова та диференціацію омофонів на письмі [Сидельникова, 2025, с. 107–113]. Так, наприклад, пари *sans – sang, ou – où, a – à* ілюструють ситуацію, коли орфографічна відмінність дає читачеві інформацію, якої немає або майже немає у фонетичному ланцюгу. Тут письмо не дублює звучання, а доповнює його.

Таблиця 1

Система принципів сучасної французької орфографії та особливості їх функціонування

Принцип / компонент	Рівень кодування	Основна функція	Типові реалізації
Фонографічний	фонема / графема	передача звукового каркаса слова	*lapin, main, faim*; різні графії /ɛ̃/
Морфографічний	морфема / словотвірна сім’я	збереження морфологічної ідентичності	*chant – chanteur*; німе *t* стає вимовним у похідному
Синтаксичний	словосполучення / речення	графічне маркування узгодження і граматичних відношень	*les grands chats noirs; ils mangent*; *-s, -ent*
Логографічно-диференційний	лексема / граматична одиниця	розрізнення омофонних форм	*sans – sang; ou – où; a – à*
Історико-етимологічний	діахронічна форма	збереження традиції та графічної спадкоємності	історично мотивовані літери; часткове спрощення у ректифікаціях

Історико-етимологічний компонент займає специфічне місце. Він показує, що етимологічні написання закріплювали зв’язок французьких форм із латинськими етимонами й впливали на графічний склад слова; при цьому історична практика знала як мотивовані, так і хибні етимологізації [Сидельникова, 2022, с. 105–113]. У синхронному описі доцільно не прирівнювати етимологічний компонент до продуктивного правила на кшталт фонографічного. Він радше становить стабілізаційний шар: пояснює походження частини графем і підтримує традиційний образ слова, але окремі його елементи можуть бути функціонально переосмислені.

Таке переосмислення відбувається тоді, коли історично зумовлена літера починає функціонувати у сучасній парадигмі письма. Кінцева приголосна, що не вимовляється у базовій формі, може виявлятися у похідному слові й тим самим стати морфограмою; інший графічний елемент може закріпитися як засіб розрізнення омофонів. Тому

© ***Sydelnykova L. V. [Sydelnykova L. V.]***, larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua

етимологічне походження графеми та її сучасна функція – не тотожні характеристики. Для системного аналізу графічної системи важливо відповісти на два різні запитання: звідки походить написання і що воно кодує сьогодні [Сидельникова, 2022, с. 108–113; Mussar et al., 2020, с. 1–3].

Нормативне реформування демонструє ще один аспект взаємодії принципів. Ректифікації 1990 року допускають, наприклад, варіанти *paraître / paraitre*, *coût / cout*, *nénuphar / nénufar* [Мельник, 2023, с. 58–63; Académie française, 2026; Office québécois de la langue française, 2026]. Ці зміни зменшують частину історичної або графічної складності, але не усувають морфографічні та синтаксичні механізми французького письма. Варіативність засвідчує, що кодифікація орфографічної норми французької мови може перерозподіляти вагу окремих принципів, не перебудовуючи систему в суто фонетичну.

Отримані результати, їх обговорення. Перший результат стосується статусу морфологічного принципу. Він не є периферійним доповненням до фонографії, а виконує системотвірну функцію. На це вказує як історичне розширення морфографічних засобів [Сидельникова, 2022, с. 49–53], так і сучасні дані про оволодіння правописом. Р. Муссар та співавтори встановили самостійний внесок морфологічного знання у правильне відтворення кінцевих німих морфограм [Mussar et al., 2020, с. 10–13]. Н. Джой та співавтори показали, що морфологічні помилки не повторюють траєкторію фонологічних. У письмовому тексті їхня частка може зростати в міру того, як дитина переходить до складніших граматичних структур [Joye et al., 2022, с. 3464–3468]. Це означає, що морфографія потребує окремої когнітивної операції й не редукується до засвоєння фонемно-графемних відповідностей.

Другий результат – доцільність виділення синтаксичного письма як функціонального підрівня. Графеми *-s* та *-ent* у множині не просто «морфологічні закінчення»: їхня поява зумовлена відношенням між словами. К. Вет визначає синтаксичні маркери як графічні елементи, систематично пов’язані із синтаксичною ознакою і не підтримані фонологією [Weth, 2020, с. 1–3]. Експериментальні дані демонструють, що засвоєння таких маркерів залежить від категорії слова, семантики, частотності й уміння застосовувати правило у структурі висловлення [Klasen et al., 2024, с. 129–145; Weth et al., 2024, с. 189–217]. У запропонованій моделі це пояснює окрему функцію синтаксичного кодування всередині ширшої семіографії.

Третій результат – контекстна, а не абсолютна ієрархія принципів. Під час написання фонетично прозорої одиниці достатнім може бути фонографічний механізм. Якщо кілька графем претендують на одну фонему, вибір уточнюється через лексичну пам’ять, морфологію чи етимологічно усталену форму. У граматичному узгодженні пріоритет отримує синтаксична інформація, навіть коли вона не чутна. Для омофонів визначальною стає диференційна функція. Отже, взаємодію принципів можна представити як систему перемикання пріоритетів залежно від типу орфографічного завдання.

© ***Сидельникова Л. В. [Sydelnykova L. V.]***, larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua

Цю модель підтверджують результати лонгітюдних досліджень. У школярів лексична та граматична орфографія вдосконалюються паралельно, але мають різні зони стійких труднощів [Bosse et al., 2021, с. 224–249]. У письмовій композиції фонографічні, лексичні й морфологічні помилки по-різному співвідносяться з розвитком текстотворення [Bressoux et al., 2024, с. 615–639]. Якби французька орфографія функціонувала передусім як нестабільна фонетична транскрипція, таке розмежування типів помилок мало б значно меншу пояснювальну силу. Натомість емпіричні дані послідовно виявляють окремі рівні знання.

У запропонованій інтерпретації орфографічна норма виконує роль механізму координації між принципами. Вона визначає, який із можливих графічних варіантів вважається стандартним або допустимим, а також може зменшувати історично накопичену складність через кодифіковану варіативність. Ректифіковані форми *paraitre, cout, nénufar* не скасовують традиційних *paraître*, *coût*, *nénuphar*, а співіснують із ними у нормативному просторі [Académie française, 2026; Office québécois de la langue française, 2026]. Це демонструє, що модернізація французької орфографії відбувається еволюційно: система допускає локальне спрощення, зберігаючи багаторівневий принцип організації.

Висновки дослідження. Сучасна французька орфографія є багаторівневою системою, у якій фонографічний принцип становить базу графічного кодування, але не вичерпує його організації. Неповна відповідність між звуком і графемою компенсується семіографічними механізмами. Морфографія підтримує сталість морфем та словотвірних зв’язків; синтаксичне письмо візуалізує граматичні відношення, що часто не виражені фонетично; логографічно-диференційні засоби розрізняють омофонні одиниці й підтримують лексико-семантичну ідентифікацію. Історико-етимологічний компонент доцільно трактувати як стабілізаційний шар, елементи якого можуть залишатися традиційними або набувати нових синхронних функцій. Запропонована функціонально-ієрархічна модель показує, що між принципами немає незмінної черговості: їхній пріоритет залежить від конкретного орфографічного завдання. Тому глибина французької орфографії постає як системний наслідок одночасного кодування фонологічної, морфологічної, синтаксичної, лексико-семантичної та історичної інформації.

Перспективи подальших наукових розвідок. Перспективним є корпусне кількісне дослідження частотності реалізації кожного принципу в сучасних жанрах французького письма, окремо для традиційних та ректифікованих графій. Не менш важливим є експериментальне вивчення того, як носії французької та здобувачі французької як іноземної розподіляють увагу між фонологічними, морфологічними й синтаксичними підказками під час вибору орфограми. Окремий напрям становить аналіз цифрової комунікації, автокорекції та систем прогнозування тексту як чинників, що можуть змінювати частотність варіантних написань і тим самим впливати на функціональну рівновагу сучасної орфографічної системи.

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])
A Functional-Hierarchical Model of the Principles of Modern French Orthography (in Ukrainian) **[Funktsionalno-iierarkhichna model pryntsypiv suchasnoi frantsuzkoi orfohrafii]**
© ***Sydelnykova L. V. [Sydelnykova L. V.]***, larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua

References:

1. Мельник, Є. Ю. (2023). Французька орфографія очима французів: історичний, психологічний та дидактичний аспекти [Frantsuzka orfohrafiia ochyma frantsuziv: istorychnyi, psykholohichnyi ta dydaktychnyi aspekty (French orthography through the eyes of the French: Historical, psychological, and didactic aspects)]. *Іноземні мови [Inozemni movy (Foreign Languages)],* (1), 58–63. https://doi.org/10.32589/1817-8510.2023.1.278115
2. Сидельникова, Л. В. (2022). Графічний етимологізм у розвитку французької писемної традиції [Hrafichnyi etymolohizm u rozvytku frantsuzkoi pysemnoi tradytsii (Graphic etymologism in the development of the French written tradition)]. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія Філологія [Visnyk Kyivskoho natsionalnoho linhvistychnoho universytetu. Seriia Filolohiia (Bulletin of Kyiv National Linguistic University. Series Philology)], 25*(1), 105–113. https://doi.org/10.32589/2311-0821.1.2022.263123
3. Сидельникова, Л. В. (2022). Морфографія у системі французького письма IX–XVIII століть [Morfohrafiia u systemi frantsuzkoho pysma IX–XVIII stolit (Morphography in the system of French writing of the 9th–18th centuries)]. *Південний архів (філологічні науки) [Pivdennyi arkhiv (filolohichni nauky) (Southern Archive (Philological Sciences))],* (90), 45–53. https://doi.org/10.32999/ksu2663-2691/2022-90-6
4. Сидельникова, Л. В. (2025). Місце логограм у семіографії сучасного французького письма [Mistse lohohram u semiohrafii suchasnoho frantsuzkoho pysma (The place of logograms in the semiography of contemporary French writing)]. *Нова філологія [Nova filolohiia (New Philology)],* (97), 107–113. https://doi.org/10.26661/2414-1135-2025-97-14
5. Bosse, M.-L., Brissaud, C., & Le Levier, H. (2021). French pupils' lexical and grammatical spelling from sixth to ninth grade: A longitudinal study. *Language and Speech, 64*(1), 224–249. https://doi.org/10.1177/0023830920935558
6. Bressoux, P., Slusarczyk, B., Ferrand, L., & Fayol, M. (2024). Is spelling related to written composition? A longitudinal study in French. *Reading and Writing, 37*(3), 615–639. https://doi.org/10.1007/s11145-023-10414-6
7. Joye, N., Broc, L., Marshall, C. R., & Dockrell, J. E. (2022). Spelling errors in French elementary school students: A linguistic analysis. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research, 65*(9), 3456–3470. https://doi.org/10.1044/2022_JSLHR-21-00507
8. Klasen, L., Ugen, S., Dording, C., Fayol, M., & Weth, C. (2024). Do learners need semantics to spell syntactic markers? Plural spellings in real vs. pseudowords in a French L2 setting. *Reading and Writing, 37*(1), 129–145. https://doi.org/10.1007/s11145-023-10422-6
9. Mussar, R., Sénéchal, M., & Rey, V. (2020). The development of morphological knowledge and spelling in French. *Frontiers in Psychology, 11,* Article 146. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.00146
10. Weth, C. (2020). Distinguishing syntactic markers from morphological markers: A cross-linguistic comparison. *Frontiers in Psychology, 11*, Article 2082. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.02082
11. Weth, C., Dording, C., Klasen, L., Fayol, M., Funke, R., & Ugen, S. (2024). Effects of parallel syntactic training in French plural spelling and German noun capitalization. *Morphology, 34*(2), 189–217. https://doi.org/10.1007/s11525-024-09420-3
12. Académie française. (2026). *Le français aujourd'hui: Rectifications de l'orthographe*. Retrieved September 10, 2026, from https://www.academie-francaise.fr/la-langue-francaise/le-francais-aujourdhui
13. Office québécois de la langue française. (2026). Nénuphar. *Grand dictionnaire terminologique*. Retrieved September 10, 2026, from https://vitrinelinguistique.oqlf.gouv.qc.ca/fiche-gdt/fiche/8353851/nenuphar
14. Office québécois de la langue française. (2026). Coût. *Grand dictionnaire terminologique*. Retrieved September 10, 2026, from https://vitrinelinguistique.oqlf.gouv.qc.ca/fiche-gdt/fiche/17019262/cout

© ***Сидельникова Л. В. [Sydelnykova L. V.]***, *larysa.sydelnykova@knlu.edu.ua*